

til staten. I sådanne tilfælde betales afgiften direkte til staten.

Præciseringen af denne bestemmelse er aktualiseret ved, at kapaciteten i olierøret fra Nordsøen til Fredericia er ved at være opbrugt, samtidig med at produktionen af råolie fra Nordsø-felterne er stigende. Derfor må det i fremtiden forventes, at der gives tilladelse til at benytte andre transportformer end at pumpe olien gennem røret, hvilket i realiteten vil sige med tankskib fra lastbøje ved produktionsplatformen.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det netop, at en kapacitetsudvidelse af rørledningen kan være uhensigtsmæssig, fordi olien så først bliver pumpet gennem rørene til Fredericia for derefter at sejles op gennem Kattegat. Det vil være mere hensigtsmæssigt at sejle olien direkte fra felterne i Nordsøen til anvendelsesstedet.

Afslutningsvis vil jeg gerne pege på, at ministeren midlertidigt eller varigt, således som det også er gældende i den nuværende lov, kan nedsætte afgiften, hvor størrelsen af feltet eller omkostningerne ved indvindingen taler herfor. Denne bestemmelse har blandt andet til formål at fremme udbygningen af de marginale felter.

Jeg skal med disse ord give Socialdemokratiets tilslutning til forslaget og imødeser en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Knud Enggaard (V):

Miljø- og energiministerens forslag går ud på, at man giver mulighed for, at man i produktionen af olie og kondensat i Nordsøen kan anvende bøjelastning som supplement til den transportmulighed, der har været i 10-15 år med den rørledning, der blev etableret ved loven af 1981.

Hvis man skal give et lille tilbageblik over, hvordan rørledningen har fungeret, vil jeg sige, at den har fungeret godt. Den har givet mulighed for, at flere mindre felter kunne sættes i produktion, og det er der en betydelig samfundsinteresse i.

Den har givet en større forsyningsikkerhed. I de krisesituationer, som vi har gennemlevet, har den givet mulighed for, at man her var sikker på, at den danskproducerede olie også kom til Danmark og kunne komme danskerne til gode. Det har knap så stor aktualitet i dag, men man skal ikke af den grund overse, hvordan situationen har været i de mellemliggende år.

Endelig har den givet et pænt økonomisk afkast i form af 5 pct.-bestemmelsen, som også bevirker, at man ved siden af, at røret vel i dag

stort set er betalt, stadigvæk har en pæn indtægt til staten.

Men min forgænger i embedet som energiminister var for smålig! Det er en besynderlig påstand om en socialdemokrat, men det rør, der blev lagt, var jo i virkeligheden for lille. I dag kunne vi ønske os, at man havde valgt en bare 10 cm større diameter. Det ville stort set have givet den kapacitet, der er brug for.

Vi står derfor nu over for valget mellem enten at anvende bøjelastning eller at anvende nogle særlige mekanismer i form af forhøjet tryk eller andet, der kan føre til en større kapacitet i det eksisterende rør. Det sidste, vil jeg sige, kunne nok være bekymrende i betragtning af al den diskussion, der i årenes løb har været om rørets levetid, revneforekomster og andet, som jo var et højaktuelt tema på det tidspunkt, da røret blev lagt.

Vi skal ikke overse, at der i Nordsøen den dag i dag ligger 42 km ledning, som bare er pløjet ned, fordi der var tilløb til revner. Derfor måtte man i sin tid opgive at anvende den del af røret, så jeg vil mene, at man ikke skal eksperimentere med særlig høje tryk eller andre kunstige måder at øge kapaciteten på.

Men jeg tilslutter mig ministerens forslag om, at man kan gå ind i overvejelser om bøjelastning.

Vi skal også her erindre os, at der er sket overordentlig meget siden bøjelastning var på tale i sin tid. Vi har i dag et sikrere system end før. Vi har mulighed for en bedre miljøhåndtering af opgaven end før, og det vil sige, at for Venstres vedkommende har vi ikke nogen særlige miljøbekymringer ved at anvende en sådan mulighed.

Dér, hvor vi kan se et problem, er i det forslag, som ministeren har stillet om, at han har bemyndigelse til at give nedslag i 5 pct.s-satsen. Vi vil godt arbejde mere med, hvad baggrunden kan være for det, for hvis vi regner en lille smule på det med hovedregning, kan man jo finde frem til, at det er en bemyndigelse, der muligvis løber op i 100 mio. kr. om året.

Det er altså ikke noget negligabelt beløb, og derfor er det mere end en parentes. Den er ulejligheden værd at gå dybere ind i. Og jeg håber og tror, at ministeren er i stand til at give begrundelser for den, så udvalget vil være i stand til på betryggende vis at kende konsekvenserne af en vedtagelse af dette forslag og derigennem med større tryghed også til sin tid vil kunne trykke på den grønne knap.